

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 3, Sanctissima Virgo instruit mirificè suos filios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

tio in Arverniâ, qui Episcopus salutatus est adhuc in utero Matris suæ à Sacerdote quodam, cui nomen Phrygio, quique ab infantia suâ semper devotissimus extitit Virgini Sanctissimæ: Hæc similiter manu suâ impertita est illi pretiosam quandam vestem, quam Civitas Clarimontis conservat hodie dum velut insignissimum cœli donum, quàmque omnes, qui aspiciunt, admirantur quin huculque aliquis cognoscere potuerit, nec ex quâ materiâ, nec quâ ratione sit confecta; ipsius subtilitas, ipsiusque levitas excedit omne, quidquid expertissimi artifices possent unquam conficere.

Velut certum quòque habetur, ipsam Sancto Norberto contulisse Habitum Ordinis sui Præmonstratensis, cujus Fundatorem effecit ipsum Deus mediante potentissimâ illius intercessione. Et Ordini Carmelitarum sacrum communicavit scapulare, cujus Confraternitas tam celebris est in Ecclesiâ, tantis stabilita miraculis, tantis locupletata Indulgentijs, tantisque, confirmata sumorum Pontificum Bullis, Annales referunt, Beato Simoni Stock tunc totius Ordinis Carmelitarum Generali collatum id esse ab ipsâ circa annum 1245. suavissimis hæc illum verbis alloquente: *Accipe, dilectissime, hoc tui Ordinis scapulare, mea Confraternitatis signum, tibi & omnibus Carmelitis privilegium.*

Et quantos alios videre est Ordines Religiosos, qui glorientur accepisse se vel suos Habitum, vel sua nomina, vel utrumque simul à Sanctissimâ Virgine. Post Ordinem Montis Carmeli est ille Redemptionis Captivorum; ille, quem nuncupant, Servitarum, ille montis Oliveti; ille Conceptionis Immaculatæ; ille Annuntiarum; ille Visitationis, tantisque alijs.

* * *

§. III.

Sanctissima Virgo instruit mirificè suos filios.

Ipsa complectitur sinu suo illum, in quo inclusi sunt omnes thesauri Scientiæ & Sapientiæ DEI: An dubitari possit, quin abundanter ex ijs communicet omnibus suis filijs? Ipsa portat in manibus suis illum, qui lumen est mundi; Ipsa depingitur à Sancto Joanne in Apocalypsi tota amicta sole; ha-

Apoc. 12.

bens lunam sub pedibus suis, gestansque in capite contextam è stellis duodenis coronam. Hac super te devotissimus Pater, Sanctus Bernardus pulcherrimè discurrens ita: *Jure MARIA sole perhibetur amicta, que profundissimam divinam sapiëntiam, ultra, quàm credi valeat, penetravit abyssum.*

Nobis

Nobis non est lumen leasibile
 è caelo, nisi quod recipimus à so-
 le, lunâ & stellis; hæc omnia in-
 venire est simul conjuncta, ut cir-
 cumcingant & amicient solam &
 unicam Virginem MARIAM; ad in-
 sinuandum nobis, quod, quidquid
 habemus veræ cognitionis rerum
 cælestium in terris, recipiamus per
 ipsius intercessionem. Ideo tam
 eximia ipsi attribunt Sancti Pe-
 tres elogia, citca divina, quæ no-
 bis communicat, lumina. Sanctus
 Vincéntius Ferrerius asserit, quod
 melius ipsa intellexerit sacram Scri-
 pturam, quàm omnes Prophetæ,
 omnesque Apostoli. Abbas Ru-
 pertus vocat ipsam *Archi-Propheta-
 tissam*: Sanctus Hieronymus ip-
 sam nominat *Prophetam Prophe-
 tarum*: Andreas Crevensis, *Epito-
 men omnium oraculorum divino-
 rum*: Sanctus Anselmus, *sapientis-
 simam Magistram doctorum*.

Quanta nobis prostant exempla
 magnorum virorum, quos reple-
 vit scientiâ, quæ quandoque erat
 instar prodigij, eodquod ipsi exti-
 terint devoti? Quem later favor
 exhibitus ab ipsâ Sancto Alberto
 Magno, quando è stupido, qua-
 lem effuxerat ipsum natura, in
 momento formavit illum lumen
 Theologiæ maximum.

Abbas Rupertus, qui maximo
 tenebatur scientias acquirendi de-
 siderio, non minori tamen labo-
 rans incapacitate comparandi illas
 suo studio, confugit ad ipsam, tam-

que accensis pulsavit illam precibus
 ad obtinendum, quod anhelabat,
 ut ipsi apparuerit, eique dixerit:
 Accepissimæ mihi sunt preces tuæ,
 exaudio illas, tæque tam doctum,
 tæmque illuminatum esse volo in
 omni scientiarum genere, ut ne-
 mo in diebus tuis tibi futurus sit
 similis; sed cave sub medio ne
 teneas lumen absconditum.

Celebris ille Hermanus, qui
 nobilissimus erat Comes, sed ideò
 cognomento contractus, eodquod
 tantæ fuerit deformitatis, ut con-
 tracta in se invicem omnia videretur
 habere membra; & quod pe-
 jus erat, non majorem præferebat
 venustatem ipsius animus, quàm
 corpus, nisi quod haberet timo-
 rem Dei, & Sanctissimæ Virgini
 esset devotissimus, hinc tam ince-
 santer sua ad ipsam dirigeret vota,
 eamque, ut sui miseretur, in-
 stantissimè deprecaretur, aspexit
 illam aliquando totam lumine cir-
 cumfusam adstantem sibi séque in-
 terrogantem: Quid mavis, vel tu-
 um illuminari intellectum, tuum-
 que deforme remanere corpus,
 vel tuum sanari corpus, tuumque
 obtenebratum remanere intelle-
 ctum? O amabilissima Mater, re-
 spondit ipsi, corde amoris æstu
 prorsus accenso, illumina intelle-
 ctum meum: Quod & ipsi con-
 cessum fuit; unde totâ vitâ suâ
 turpissimam corporis retinens spe-
 ciem, tantâ ab ipsâ fuit repletus
 scientiarum abundantia, ut nihil
 Y u u u 3 igno;

San. in
 Nativ.
 Dom.

S. Albertus
 Magnus e-
 rit doctus
 per S. Vir-
 ginem.

Prodigium
 sapientiam
 per eandem
 factus est
 Rupertus
 abbas pla-

cus de statu
 Relig. c.
 32.

Hermannus
 Contractus
 eundem ab
 ipsâ obtri-
 nuit favo-
 rem.

ignorare videretur, quod scire posset homo mortalis: Et ut favorem hunc accumularet adhuc alio, qui ipsius velut esset ornatum, concessit illi donum linguarum tantâ perfectione, ut loqueretur idioma Latinum, Græcum & Hebraicum tantâ cum facilitate, ac si quodlibet ipsi fuisset nativum & proprium.

Integra concinnati deberent volumina, si recensenda forent omnium eorum exempla, qui ex eo, quod confugerint ad Sanctissimam Virginem, velut veram Matrem suam, ut instruerentur ab illâ, repleti sunt scientijs protus divinis, & absque comparatione majoribus, quàm omnes illæ, quas acquirere potuissent in maximorum Doctorum scholis.

Bonus senex, qui ita nos instruebat in hac Consultatione, voluit concludere ipsam, per quandam mentis elevationem ad Virginem Sanctissimam, & orationem pietate ac fervore plenissimam: O Mater Admirabilis? O Matrum omnium amabilissima! Cum Mater sis Salvatoris nostri, nostræ salutis quoque Mater esse velis: Et cum Filius tuus nos velut suos agnoscat fratres, tu ergo nos quodque velut tuos aspice filios, sed velut filios parvos ac infirmos, quibus sit opus adhuc nutrirî, vestiri & instrui à Matre suâ. *Monstra* per charitativam & affectuosam curam tuam, te veram esse Matrem nostram: *Mon-*

stra te esse Matrem: Monstra te esse Matrem.

Repetebat is sæpius eadem verba, quæ in mentem revocârunt mihi pietatem cujusdam Professoris, quem noveram, quique, cum doceret Humaniora jam ante quinquaginta annos, exhortabatur sæpius discipulos suos ad devotionem erga Sanctissimam Virginem, & inter alia, hoc illis suadobat exercitium, ut indies accederent ipsam, tria ab ipsâ efflagitaturi, quæ continentur tribus his versibus Hymni, Ave Maris Stella:

*Monstra te esse Matrem,
Vitam præsta puram,
Lien para tuam.*

Incredibile est, quanti momenti sit, inferere ab initio animis parvulorum aliquid boni, siquidem tenellis his mentibus id facile imprimitur, haud aliter ac cera molli, & prima hæc sensa, quæ semel receperunt, ferè nunquam amplius extinguuntur. Sunt ex illis, qui ab eo tempore per totam vitam suam, nec unicum exegerunt diem, quo orationem hanc Sanctissimæ Virgini non litarent, quin potius repererent ipsam sæpius, quàm unicâ tantum omitterent vice. Observatum insuper est, ipsos recepisse tam singularem protectionem ab hac Matre Misericordiz, ut amplexi sint genus vitæ, quo obligabantur sectari puritatem, quoque dirigebantur per viam tutiorem ad portum salutis.

CON.

Oratio affectuosa ad Sanctissimam Virginem.

O Mater Admirabilis? O Matrum omnium amabilissima! Cum Mater sis Salvatoris nostri, nostræ salutis quoque Mater esse velis: Et cum Filius tuus nos velut suos agnoscat fratres, tu ergo nos quodque velut tuos aspice filios, sed velut filios parvos ac infirmos, quibus sit opus adhuc nutrirî, vestiri & instrui à Matre suâ. *Monstra* per charitativam & affectuosam curam tuam, te veram esse Matrem nostram: *Mon-*